

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci žalobce **J. F.**, bytem x, zastoupeného Mgr. Pavlem Drumevem, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2014, sp. zn. SZ 102909/2014/KUSK REG/Pe, č. j. 126664/2014/KUSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Drumeva, advokáta, se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u Městského soudu v Praze dne 29. 10. 2014 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín, odboru výstavby – stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 12. 5. 2014, sp. zn. SU 5753/2014, č. j. SU 21276/14-Dur, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad ve společném řízení rozhodl o umístění stavby a vydal stavební povolení pro stavbu TR Kolín západ, obnova transformovny 110/22 kV na pozemcích st. p. x, parc. č. x v katastrálním území Kolín.

Podle zvláštní úpravy zakotvené v ustanovení § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 209/2011 Sb. (dále jen „zákon o urychlení výstavby“), platí, že lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. O žalobách rozhodne soud ve lhůtě 90 dnů. Podle ustanovení § 1 odst. 1 téhož zákona tento zákon upravuje postup v souvislosti s urychlením výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Z ustanovení § 2 odst. 1 zákona o urychlení výstavby, který hovoří o spojování územního a stavebního řízení je zjevné, že byť § 1 sám o sobě konkrétní druhy správních řízení neuvádí, územní a stavební řízení jsou řízeními, na něž zkrácení lhůt pro podání správní žaloby a pro její projednání před soudem (včetně projednání opravného prostředku ve formě kasační stížnosti) pamatuje.

V návaznosti na první odstavce ustanovení § 1 odst. 4 zákona o urychlení výstavby specifikuje, že energetickou infrastrukturou pro účely tohoto zákona se rozumějí stavby zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy podle jiného zákona zřizované ve veřejném zájmu⁵⁾, pokud nejsou v rozporu s platnou politikou územního rozvoje nebo zásadami územního rozvoje kraje. Odkaz pod čarou ⁵⁾ směřuje k ustanovení § 2 zákona

č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“).

Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 4 energetického zákona se pro účely tohoto zákona rozumí v elektroenergetice elektrizační soustavou vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, a to na území České republiky. Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 1 energetického zákona se distribuční soustavou rozumí vzájemně propojený soubor vedení a zařízení o napětí 110 kV, s výjimkou vybraných vedení a zařízení o napětí 110 kV, která jsou součástí přenosové soustavy, a vedení a zařízení o napětí 0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV nebo 35 kV sloužící k zajištění distribuce elektřiny na vymezeném území České republiky, včetně systémů měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky včetně elektrických přípojek ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy; distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.

Je třeba tedy posoudit, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci spojeného stavebního a územního řízení, jehož předmětem byla stavba energetické infrastruktury, tj. stavba zařízení elektrizační soustavy zřizovaná podle energetického zákona ve veřejném zájmu. Pokud ano, jednalo by se o odchylku od obecné úpravy v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která určuje žalobní lhůtu v trvání dvou měsíců, a tato lhůta by činila pouze jeden měsíc.

Z bodu § 2 odst. 2 písm. a) bod 4 energetického zákona je zřejmé, že pojem „elektrizační soustava“ je pojmem obecnějším, jenž označuje celý systém zahrnující jednak jeho jednotlivé prvky („zařízení“) a jednak vzájemné vztahy mezi nimi („vzájemně propojený soubor“, „včetně elektrických přípojek, přímých vedení,...“). Součástí elektrizační soustavy je tak i „distribuční soustava“ definovaná v § 2 odst. 2 písm. a) bod 1 energetického zákona, ve vztahu k níž zákon stanoví, že je zřizována ve veřejném zájmu. Systematické zařazení jednotlivých pojmů, kdy pojem nadřazený předchází pojem podřazený v téže úrovni členění zákonného textu, na tento závěr nemá vliv, neboť z výčtu jednotlivých bodů § 2 odst. 2 písm. a) energetického zákona je zřejmé, že zákonodárce definované pojmy řadil v abecedním pořadí (s výjimkou potvrzující pravidlo v posledním bodě 18) a nikoliv s ohledem na jejich významové vztahy. Do distribuční soustavy, na jejímž zřízení je deklarován veřejný zájem jsou přitom zařazena též vedení a zařízení o napětí 22 kV sloužící k zajištění distribuce elektřiny na vymezeném území České republiky.

Z rozhodnutí žalovaného soud zjistil, že jeho předmětem byla stavba označená jako obnova transformovny 110/22 kV v katastrálním území města Kolín, a proto považuje soud za zřejmé, že předmětem spojeného stavebního a územního řízení byla stavba zařízení distribuční soustavy o napětí 22 kV na území obce Kolín, tj. stavba energetické soustavy prohlašovaná energetickým zákonem za stavbu ve veřejném zájmu. S ohledem na její nevelký rozsah a čistě lokální dopad je přitom i bez bližšího zkoumání zřejmé, že taková stavba není v rozporu s vydanou politikou územního rozvoje, popř. zásadami územního rozvoje Středočeského kraje, neboť pro nedostatek nadmístního, popř. republikového významu ani nemůže být předmětem v nich obsažené regulace. Soud proto uzavírá, že pro včasné podání správní žaloby bylo nutno dodržet žalobní lhůtu zkrácenou ustanovením § 2 odst. 5 zákona o urychlení výstavby na jednu polovinu, tj. na jeden měsíc od doručení napadeného rozhodnutí.

Jak uvedl žalobce a jak vyplynulo z razítka na jím předložené kopii žalobou napadeného rozhodnutí, napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 29. 8. 2014.

Lhůta pro podání žaloby tak uplynula dnem 29. 9. 2014 (pondělí). Žaloba však byla do datové schránky soudu doručena dne 29. 10. 2014, tedy opožděně.

Nezbývá proto, než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout jako opožděnou, což soud učinil prvním výrokem tohoto usnesení. V druhém výroku bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut. Protože soud rozhodl o odmítnutí žaloby před prvním jednáním ve věci, rozhodl zároveň podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 218/2011 Sb., o vrácení žalobkyní uhrazeného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč.

Za dané situace pak již soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová